

Pondelok 13. júna 2016

Text: L 15, 1 – 3. 11b – 32

¹I približovali sa k Nemu samí publikáni a hriešnici, aby Ho počúvali. ²Ale farizeji a zákonníci reptali a hovorili: Tento hriešnikov prijíma a jedáva s nimi. ³Vtedy povedal im toto podobenstvo: Jeden človek mal dvoch synov. ¹²Mladší z nich povedal otcovi: Otče, daj mi podiel z majetku, ktorý mi patrí. A (otec) rozdelil im majetok. ¹³Po nemnohých dňoch zobral mladší syn všetko, odsťahoval sa do ďalekej krajiny a tam v hýrení premrhal si imanie. ¹⁴Keď už všetko premrhal, nastal v tom kraji veľký hlad a on začal núdzu trpieť. ¹⁵Išiel teda a uchytí sa u jedného z občanov toho kraja, a ten ho poslal na pole svine pásť. ¹⁶I žiadal si naplniť brucho odpadkami, ktoré žrali svine, ale nik mu nedal. ¹⁷Vtedy vstúpil do seba a povedal si: Koľko nádenníkov má hojnosť chleba u môjho otca, a ja tu hyniem hladom. ¹⁸Vstanem, pôjdem k otcovi a poviem mu: Otče, zhršil som proti nebu i proti tebe ¹⁹a nie som viac hoden menovať sa tvojím synom; prijmi ma ako jedného z nádenníkov. ²⁰I vstal a šiel k otcovi. Keď bol ešte ďaleko, uvidel ho otec, zľutoval sa, pribehol, padol mu okolo krku a vybozkával ho. ²¹A syn mu povedal: Otče, zhršil som proti nebu a proti tebe a nie som viac hoden menovať sa tvojím synom. ²²Ale otec rozkázal sluhom: Prineste rýchlo najkrajšie rúcho a oblečte ho; dajte mu prsteň na ruku a obuv na nohy; ²³potom vezmite vykŕmené teľa, zabíte ho a jedzte a veselme sa. ²⁴Lebo tento môj syn bol mŕtvy, a ožil; bol stratený, a našiel sa. A začali sa veseliť. ²⁵Starší syn bol na poli. Keď sa vracal a približoval k domu, počul hudbu a tanec. ²⁶I zavolať si jedného zo sluhov a vyzvedal sa, čo je to. ²⁷A ten mu povedal: Prišiel ti brat a otec zabil vykŕmené teľa, že ho dostal zdravého. ²⁸Nato sa tento nahneval a nechcel vojsť. Ale otec vyšiel a prehováral ho. ²⁹On však odpovedal otcovi: Pozri, koľko rokov ti slúžim a nikdy som neprestúpil tvojho rozkazu, ale nikdy si mi nedal ani kozliatko, aby som sa poveselil s priateľmi; ³⁰keď však prišiel tento tvoj syn, ktorý ti prehýril majetok s neviestkami, zabil si mu vykŕmené teľa. ³¹Ale otec mu povedal: Dieťa moje, ty si vždy so mnou, a všetko, čo mám, je tvoje; ³²ale patrilo sa nám veseliť a radovať. Lebo tento tvoj brat bol mŕtvy, a ožil; bol stratený, a našiel sa.

Piesne: ES č. 512, 456

Zamyslenie nad Božím slovom:

Márnotratný syn, stratená ovečka... Ako ľahko je pozerat' sa na nich s nadhľadom a povedat': stratený syn a čierna ovca. Z pohľadu stáda povedzme, že áno, no nie z pohľadu pastiera. Stádo vidí iba to svoje, no pastier bdie nad všetkým. V týchto intenciách môžeme vojsť aj do dnešných úvodných slov nášho Pána Ježiša Krista, ktoré sú navyše kľúčom k pochopeniu ostatných: „*I približovali sa k Nemu samí publikáni a hriešnici, aby Ho počúvali. Ale farizeji a zákonníci reptali a hovorili: Tento hriešnikov prijíma a jedáva s nimi.*“ Hneď na samotnom začiatku spoznáваме, že je ľahšie ukázať prstom, ako činiť pokánie. Je ľahšie vypustiť klebetu, ako podrobiť seba samého kritike. Kto je teda skutočne spravodlivý? Farizeji a zákonníci, ktorí až na pár výnimiek boli skôr náboženskými „hercami“, alebo tí skutočne padnutí a stratení, ktorí však spoznali milujúcu náruč Dobrého pastiera v Pánovi Ježišovi Kristovi? V prvom rade to bol Dobrý pastier, ktorý spoznáva vo všetkých týchto hľadajúcich stratených nedostatok lásky a z neho vyplývajúce životné zranenia. A spoznal ich mnoho... Zacheus, Matúš, plačúci Peter, kajúci lotor. No nielen oni smeli spoznať milujúcu náruč nášho Pána. Ona je otvorená a hľadá aj nás, hľadajúcich a stratených, aby sa z nás stali ospravedlnení hriešnici, teda tí, ktorí boli oslovení a zachránení mocou Božej milosti. Božia milosť je najlepším liekom, ktorý od základov mení život človeka. V Božej milosti spoznáваме aj veľkú dávku lásky, s ktorou On prichádza do našich životov, aby sme sa my mohli odvážit' priznať si skutočnú pravdu o sebe samých a následne ju spracovať. Práve vďaka tomuto spoznaniu, ktoré vzišlo z dotyku Božej milosti, prichádzali za Pánom Ježišom Kristom publikáni, hriešnici a neviestky: pretože spoznali absenciu

lásky a jej potrebu vo svojich životoch. Naopak, farizeji a zákonníci to nespoznali, pretože vo svojom náboženskom „herectve“ sa nepotrebovali postaviť zoči-voči zrkadlu vlastného života. Nemali totiž možnosť zakúsiť to úplné dno, ktoré spoznal mánotratný syn, keď rozhádzal otcov majetok: „*I žiadal si naplniť brucho odpadkami, ktoré žrali svine, ale nik mu nedal.*“ Áno, bolo to práve to úplné dno jeho vlastnej existencie, keď si spomenul, kde mu bolo skutočne dobre a kde mal skutočne všetko – u otca. Nik iný mu to nemohol dať. Podobne o tom rozpráva aj starý chasidský príbeh o otcovi, ktorý si nevedel poradiť so svojim neposlušným synom. Zaviedol ho teda k rabínovi, aby ho ten naučil slušnosti. Rabín jeho syna objal a celý deň ho držal v náručí. A keď otec po neho prišiel, spoznal, že jeho syn je vďaka láske ako vymenený. Amen.

Modlitba:

Pane, v Tebe žijeme, hýbeme sa a sme. Nedaj nám, prosíme, nikdy sa odlúčiť od Tvojej lásky. Amen.

Mgr. Ľuboš Vontorčík, námestný farár v CZ ECAV Košeca (TUS)